

L'horitzó musical de Goethe infant, a (2
Francofort, fou limitat en la llar familiar a
una vaga noció de l'art italià; de l'art a-
lemanys només entrellucà l'art popular i el
cloral d'església.

El poeta líric fou el tema de la segona conferència. L'oïda de Goethe era d'una sensibilitat extrema; la música i la poesia devien col·laborar estretament, més la primera mai no havia de dominar i rellegar a segon terme la segona. Goethe s'inspirà sovint en la cançó popular. En tot cas, sinó el cant mateix, una melodia, un ritme interns, deuen donar sempre expressió i intenció.

fut a la declamació goethiana. Abundoses (3
cites del tresor líric del poeta il·lustraren
aquesta conferència.

La tercera recordà l'aspecte musi-
cal del Viatge a Itàlia: el contacte de Goethe
amb el cant del poble, a Venècia i en terres me-
ridionals; el gènere operístic, que aviat el causa;
les sessions de concert, a Roma; la música reli-
giosa practicada en aquell temps, emprant
els procediments de la música profana; en-
fi, la música polifònica tradicional de la
Capella Sistina, que li procura les més vives
emocions. La conferència següent presenta

Goethe com Homer de Teatre, aspect poc (4
conegut del gran dramaturg. Ja en la seva
infantesa es familiaritzà amb les coses de
teatre i no desdenyà l'escriure petites pesses
i operetes. El conferenciant descriu amb detall
una de les seves operetes més reeixides Fery
i Baetely. A Weimar, Goethe organitzà una
compagnia d'aficionats palatins, que realitzà
per representacions remarcables, entre elles
la de Ofigènia a Tàurida. Després, durant dos
anys, Goethe fou director del teatre ducal.

En la cinquena conferència es recollí-
ren els elements musicals ben abundosos, de les

dues parts de Wilhelm Meister. Els Episodis (15)
d'aquesta obra ~~hi~~ donen pretext a Goethe per a
afirmar les seves opinions musicals i la impor-
tancia social i educadora que atribueix a
la música. La figura ideal, i un xic enig-
màtica, de Mignon que sobressurt en els
Anys d'Aprenentatge, és una de les creacions
més exquisides del poeta.

Les Converses de Goethe amb Eckermann
forniren la matèria de la sisena conferència.
Eckermann fou secretari de Goethe durant l'últim
deceni de la seva vida i recollí minuciosa-
ment totes les seves dites. El poeta parlava amb

complauença de la música i dels músics. (6
Eckermann refereix una visita memorable
del compositor Zelter, molt estimat i admi-
rat de Goethe. Dos anys abans de la seva
mort, Goethe rebé la visita del jove Men-
delssohn, qui li feu conèixer al piano, amb
un ordre històric, altres les més significa-
tives del desenvolupament clàssic de la
música.

L'últim dia, el conferenciant llegí
integralment la traducció catalana, que va
fer expressament per aquest curs, de la
Novel·leta de Goethe, La Caceria, obra poc cone-

juda, per la qual però el seu autor en 7
ses velleses senti predilecció. Ultra la vici-
tat i la força descriptives, La Tercera és re-
marcable pel fet de resoldre's en una apo-
logia de la música, de la qual és afirmat
el poder per a restablir l'ordre i l'equi-
libri ~~de~~ perduts, senyalant a l'home una
suprema llei i idealitzadora.

Aquestes conferències foren acompanya-
des d'audicions musicals, al piano, a 2 i a 4
mans, amb la cooperació de la Sra M. Uiso de
fillet, executant-se ~~de~~ obres d'autors admi-
rats de Goethe o tenint alguna relació amb

la matèria tractada: Bach, Mozart, (8
Pergolese, Marcello, Beethoven, Gluck,
Handel. La lectura de la Novel·leta fou
comentada musicalment amb dues Ro-
manes sense paraules de Mendelssohn, i
les estrofes poètiques que conté foren
cantades per la Srta Maria Bosch, alum-
na de l' Ensenyament Secundari de l' Ins-
titut, amb melodies aplicades del propi
Mendelssohn.